

www.oljan.fo

Jan Müller

26 - 10 - 2011

Løgmaður - Oljutilgongdin er væl fyriskipað

"Føroyskir myndugleikar, heimliga vinnan og oljufeløgini eiga at arbeiða tætt saman fyri at skapa grundarlag undir eini komandi oljuvinnu. Latið okkum taka væl ímóti oljufeløgnum og skapa góðar karmar hjá teimum at virka undir", sigur Kaj Leo Johannesen, formaður í Sambandsflokkinum og løgmaður við oljan.fo. Skipað tilgongd Tað eru nú 10 ár síðani, at fyrsti brunnurin varð boraður á føroyska landgrunninum. Hóast einki rakstrarverdugt fund enn er gjørt, so telist formaðurin í Sambandsflokkinum og Føroya løgmaður millum teirra, sum framvegis liva við vónini um, at Føroyar ein dag komandi árin gerast oljutjóð. Hann fylgir við stórum áhuga, saman við mongum øðrum her á landi, milliardaílguni, sum oljufeløg fara at brúka uppá komandi brunn. Tó tekur hann ikki nakað sum givið. Hetta er ein vinna, sum krevur tol og mugu vit tí ikki selja skinnið, fyrr enn bjørnin er skotin. Við hesum sipar hann til, at føroyingar eiga ikki at leypa framav og gera íløgur, sum var oljan longu funnin. Hinvegin heldur hann, at vit eiga at giera okkum til, at oljan verður funnin. Vit eru framvegis í byrjanini av eini drúgvari tilgongd, men eg skilji, at árið, sum stendur fyri framman, kann gerast áhugavert fyri hesa tilgongd. At feløg vilja brúka so nógvan pening til at bora, og at tey liggja inni við týðandi vitan og upplýsingum um undirgrundina, má væl vera ein ábending um, at her eru møguleikar. Og tá feløgini nú eisini fara at bora nógv djúpri, so gevur eisini tað nýggjar vónir. Sigur ein bjartskygður men varin formaður í Sambandsflokkinum og løgmaður, Kaj Leo Johannesen við oljan.fo. Og hóast einki veruligt fund enn er gjørt, so feignast hann um tað nógva avleidda virkseimið, sum oljutilgongdin longu hevur havt við sær og vísir á ta gleðiligu sannroynd, at fleiri føroyskar fyrirtøkur hava tikið stig til at fáa fótin innanfyri í nýggju vinnuni. Hann leggur aftrat, at tað verður áhugavert at síggja, hvat avleitt virkseimi fer at vera frá

komandi boringum og feignast somuleiðis um, at Faroexpo vinnustevnan í Runavík í hesum døgum eisini fevnir um fleiri av føroysku fyrirkunnum, sum eru farnar at hyggja eftir oljuvinnuni. Oljan kann fáa so ómetaliga stóran týðning fyri okkum og eru kolvetni í rakstrarverdugum nøgdum veruleiki innan fyri kanska eini fimm ár, so fara vit ták vónandi at hava tvær stórar vinnur, sum eiga at kunna liva lið um lið, men tað krevur, at man hevur virðing hvør fyri øðrum. Geva oljufeløgum góðar karmar Sjálvur ivast Kaj Leo Johannesen onga løtu í, at tað er rætt av føroyingum at raðfesta leitingina eftir kolvetnum, og í tí sambandi ynskir hann oljufeløgum at vera vælkomnin til Føroya at gera kanningar og bora. Hann heldur tað eisini vera týðningarmikið, at føroyskir politikarar vita, hvussu oljufeløgini hugsa og arbeiða, soleiðis at eisini teir kunnu vera við til at skapa teir bestu karmarnar fyri feløgini at virka undir. Her hevur tað eisini stóran týðning, at vit duga at laga okkara skipanir og karmar til broyttar tíðir og krøv, har hetta er náttúrligt og gerst neyðugt. Tað heldur hann vit hava dugað væl og sipar við hesum m.a. til ta nýggju Open door skipanina, sum í mun til fyrr gevur oljufeløgnum móguleika skjótari at sleppa fram at bora. Oljufeløg ynskja at arbeiða undir langtíðarkarmum, og tað eru teir vit skulu hugsa um at skapa feløgnum. Eg haldi eisini vit skulu lurta og halda okkum til tey input vit fáa frá fólki, sum eru von at arbeiða í oljuumhvørvinum tað veri seg í vinnuni ella hjá myndugleikum. Kaj Leo Johannesen heldur, at øll hugsandi umhvørvisfyrilit eiga sjálvandi at vera tikin, ták tað um oljuboring ræður um okkara leiðir, ikki minst tí at vit eru so bundin at livandi tilfanginum í havinum kring okkum, men hann ivast tók ikki í, at vit megna at vinna pening frá hesi nýggju vinnu uttan at dálka umhvørvið og vísir til okkara egnu lóggávu, sum vónandi saman við høggu umhvørviskrøvunum oljufeløgini seta sær sjálvum, kann vera við til at tryggja okkum móti dálking ol. Eru væl fyri Sætt at siga haldi eg, at vit liggja væl fyri, ták talan er um oljulóggávu sum heild. Tað gongur eisini fram í øllum tí eg hevur fingið innlit í hjá bæði myndugleikum og oljufeløgum. Tað hevur so eisini stóran týðning, at vit duga at leggja tingini so væl til rættis, at útlendsk oljufeløg hava áhuga fyri at gera íløgur her. Sum fyrrverandi vinnulívsmaður sannar Kaj Leo Johannesen, at oljufeløgini sjálvandi vilja forvinna pening bæði skjótt og uppá sikt men undir skipaðum viðurskiftum. Tey arbeiða eisini sjálvi út frá altjóða lógarverki og krøvum til bæði trygd og verju av umhvørvi. Hann sær tí oljufeløgini sum ein avgerandi og týðandi viðspælara, skulu vit finna oljuna. Tí haldi eg eisini, at vit skulu taka væl ímóti oljufólkunum, sum koma til oyggjar okkara fyri at gera virðismikið arbeiði fyri bæði okkum og teirra egnu feløg. Vit mugu vísa teimum, at vit eru eitt siviliserað samfelag, sum gongur inn fyri samstarvi við onnur. Vit skulu vísa góðan føroyskan fólkaskikk og skapa umstøður, sum gagna bæði okkum og teimum í arbeiðinum at finna kolvetni. Vit mugu eisini geva oljufeløgnum, sum vilja gera stórar íløgur her, móguleika at forvinna pening. Fáa tey henda móguleika, so fer tað sjálvandi at smitta av uppá okkara egnu vælferð. Oljan, sum kemur upp, skal sjálvandi drippa á tað føroyska samfelagið í einum rímuligum lutfalli, sum ger tað føroyska samfelagið og oljufeløgini motiverað til at arbeiða og arbeiða saman. Kaj Leo

Jonhannessen sær eisini tyri sær eitt samstarv millum londini í Norðuratlantshavi, tá tað um oljuframtíðina ræður. Eg haldi vit í Norðuratlantshavi kunnu læra nógv av hvørjum øðrum. Tá vit gjørdu okkara forarbeiði til oljulóggávu vóru vit bæði í Noregi, Bretlandi og Alaska fyri bert at nevna nøkur. Vitanin vit fáa frá øðrum er ikki lokal men altjóða. Soleiðis kunnu londini í Útnorði brúka av royndunum hjá hvørjum øðrum. Inntøkurnar og óvissa -Tað eru tey, sum bera ótta fyri, at okkara politikarar megna ikki at handfara inntøkurnar, tá tær fara at koma frá oljuvinnuni. Eg skilji væl, at fólk ikki kenna seg so trygg. Men tað eru raðfestingar gjørdar eisini innan fyri okkara fíggiarlóg, har vit gera brúk av grunnum, sum so kunnu gagna bæði okkum núlivandi og eisini komandi ættarliðum. Her hugsji eg serliga um búskapargrunnin. Nakað av oljupengunum skal sjálvandi inn til raksturin av samfelagnum, men tað er ikki minst umráðandi at spara upp, tá tú brúkar av einum tilfeingi, sum verður uppi einaferð. Vit eiga tí at hyggja eftir, hvussu aðrir gera og her ikki minst norðmenn. Tí skulu vit ikki bara hava reglar um inngjald men eisini um útgjald. Oljuorðaskifti Kaj Leo Johannessen sigur at enda, at vit froyingar skulu sjálvandi fyrireika okkum væl til møguligu komandi oljuvinnuna. Sjálvur haldi eg vit hava gjørt tað higartil. Okkurt kann sjálvandi gerast betri, men tey fólkini eg tosi við meta gongdina vera skilagóða. Eg veit væl, at tað við jøvnum millumbili verður sóknast eftir einum meira miðvísimum orðaskifti um oljuframtíðina, og tað kjak er í míni verð kærkomið ikki minst um framtíðina. Tað er gott, at oljufeløgini nú hava sett fólk burturav til at kunna um oljuframtíðina og um teirra virksema her. Hetta stig hevur nógv at siga fyri okkum sum myndugleika, tí tá verður lættari at vita av hvør øðrum, samstarva og tosa eitt mál, sum báðir partar skilja. Hóast tað ikki ber til at tilrættaleggja allan útviklingin uppá forhond, áðrenn eitt fund brádliga verður gjørt, so er einki til hindurs fyri, at vit framhaldandi kjakast um hesa stóru framtíðar avbjóðingina. Løgmaður ynskir við hesum oljufeløgnum hjartaliga vælkomnum til Føroya og sigur, at tey skulu vera viðfarin second to non, væl, sum hann málber seg. (Oljan.fo fer komandi dagarnar eisini at práta við hinar formenninar í flokkunum, red.)